

Apel
Komisji Stomatologicznej Naczelnej Rady Lekarskiej
z 21 listopada 2019r
obradującej na otwartym posiedzeniu z udziałem Lekarzy Dentystów-Delegatów na Krajowy Zjazd Lekarzy

Stomatolodzy zrzeszeni w Naczelnej Izbie Lekarskiej apelują do władz publicznych, klasy politycznej oraz wszystkich, których może ten apel dotyczyć o wydobycie Stomatologii Polskiej z niszy, w jakiej pod względem uwagi władz publicznych znalazła się, pomimo niezaprzeczalnej wagi tej gałęzi medycyny dla zdrowia naszych pacjentów.

Przykłady marginalizowania stomatologii były wielokrotnie zgłaszane przez samorząd lekarski. Niezwykle niebezpieczne może okazać się w szczególności zakorzenienie się mitu o samowystarczalności stomatologii jako dziedziny silnie skomercjalizowanej. Z faktu, iż większość lekarzy dentystów zatrudnionych jest poza systemem świadczeń publicznych, oraz faktycznego braku możliwości zagwarantowania pełnej gamy świadczeń jako gwarantowanych nie wynika w żadnej mierze brak konieczności troski instytucji państwa o:

- kształcenie podyplomowe lekarzy dentystów,
- adekwatny do wyzwań poziom nakładów na publiczne leczenie stomatologiczne.

Lekarze dentyści mają takie same potrzeby w zakresie kształcenia podyplomowego i takie samo prawo do rozwoju zawodowego jak lekarze i choć formy tego kształcenia z uwagi na oczywistą odmienną formę wykonywania zawodu mogą się różnić, wymaga to zarezerwowania porównywalnych nakładów publicznych. Tymczasem jako 22 procentowa część społeczności lekarskiej stomatolodzy uzyskują zaledwie 3 procentowy udział w liczbie przyznawanych rezydentur. W tym kontekście projektowane zapisy nowelizujące ustawę o zawodach lekarza i lekarza dentysty, ułatwiające zatrudnianie specjalistów spoza Unii Europejskiej, zastosowane do lekarzy dentystów będą nosiły wyraźnie dyskryminujący polskich stomatologów charakter. Apelujemy do Ministra Zdrowia o otwartość na wszelkie rozwiązania ułatwiające dostęp do procesu specjalizacji, jakie będą możliwe do ustanowienia w nowym rozporządzeniu specjalizacyjnym. Jednak najlepsze nawet rozwiązania nieoparte nakładami na ich realizację nie spełnią swego zadania.

Poziom nakładów na publiczną stomatologię, wynoszący 2% ogólnych nakładów NFZ na świadczenia zdrowotne, czyli porównywalny z nakładami na obsługę administracyjną Funduszu jest trudny nawet do opatrzenia stosownym określeniem wobec wyzwań, jakimi są alarmujący stan uzębienia dzieci i młodzieży oraz nieprzystający do wizerunku rozwiniętego społeczeństwa europejskiego współczynnik osób bezzębnych. Narosłe latami problemy próbuje się rozwiązać za pomocą półśrodków i wprowadzania kolejnych programów nieopartych rzetelną analizą ich wykonalności, bez konsultacji ze środowiskiem lekarzy dentystów i wbrew zgłaszanym przez to środowisko uwagom.

Przykładami są kosztowny projekt 1 dentobusu na województwo i próba zagwarantowania objęcia opieką stomatologiczną uczniów 25 tysięcy szkół przez 6,5 tysiąca gabinetów (ustawa z 12 kwietnia 2019r o opiece zdrowotnej nad uczniami). Brnięcie w nietrafione projekty naraża pacjentów na ciągły brak właściwej opieki.

Sekretarz
Anita Pacholec

Przewodniczący
Andrzej Cisło